

# Signalement John Klijnen

Hij is geboren en getogen in Limburg, het hart van Rooms Nederland. Toch heeft het hem jaren gekost eer hij het onderwerp ter hand nam. "De Katholicken" heet de serie. Een echt document. John Klijnen (1965, Stein) heeft er bovendien een nieuwe, fotografische herbeleving aan over gehouden.



## Processies, huwelijken, begrafenissen...

Geloof. Katholicisme. Limburg. En van die provincie zeggen de bewoners van boven de rivieren altijd, en met goed gevoel voor verhouding, dat het net buitenland is. Andere zeden, een andere cultuur. Uitbundiger, poreuzer, Bourgondisch in vergelijking met het calvinistische Noord-Nederland. De geloofsbeleving is er ontegenzeggelijk anders. Dat kan je zien, voelen, ruiken.

"Toevallig heb ik zelf gedurende de laatste vijftien jaar verschillende religieuze, katholieke bijeenkomsten meegemaakt. Processies, huwelijken, begrafenissen.

En ik geef grif toe dat de meeste van die gebeurtenissen indruk hebben gemaakt. Vanwege de mengeling van persoonlijke betrokkenheid met de ceremonie. Het schouwspel en de gezamenlijke beleving zijn ontvankelijk voor individuele uitingen. Je kan en mag je uiten, sterker nog: dat is deel van het ritueel en mededoel ervan. Althans zo heb ik dat toen om me heen gezien en meegemaakt."

De scheiding tussen Noord- en Zuid-Nederland in dit soort zaken is verre van kunstmatig. Het zijn inderdaad andere (mini)werelden, noem het subculturen. De daarbij behorende verwachtingen (of erger nog: vooroordelen) leiden bijna als vanzelfsprekend tot specifieke beeldvorming. Zoals bij foto's van katholieken. Opvallend in de serie van John Klijnen is juist het on-zuidelijke karakter ervan. Deels kan dat het gevolg zijn van zijn bewuste keuze voor zwartwit, deels heeft het vast en zeker ook te maken met zijn visie. Het katholieke element is uiteraard zicht- en navoelbaar aanwezig, maar dat exorbitant zuidelijke ontbreekt. Alsof John Klijnen zich bewust was van de Nederlandse identiteit van deze katholieken. Geen spoor van dat gepassioneerde, dat zich in Italië of Spanje zo vaak manifesteert, of van dat bijna neerbuigend devote uit Portugal.



## Aspecten van de cultuur...



John Klijnen heeft, zoals gezegd, zijn roots in de regio. Hij volgde na zijn jeugd in Maastricht, een laborantenopleiding in Sittard en kwam daar via de audiovisuele middelen in aanraking met de fotografie. Hij 'deed' de Fotovakschool, verkaste naar Hasselt om meer inhoud en breedte van de fotografie op te doen. Hij was een gretig bekijker van fotografie en raakte van meet af aan gefascineerd door twee stromingen: die van (het inflitsen van) Carl de Keyzer en Bruce Gilden en die van de conventionele, klassieke fotografen. "Gedurende de laatste tijd ben ik erg geboeid door Mary Ellen Mark." Tijdens de opleiding in Hasselt fotografeerde hij popmuziekconcerten, kreeg opdrachten en ergert zich nog steeds aan het feit dat heel veel popfotografen gratis bijdragen leveren aan magazines. Zijn werk in de popmuziek bleef niet ongezien, zodat hij enerzijds ook 'band'foto's ging maken, anderzijds werd opgemerkt door redacties van kranten en van tijdschriften als Nieuwe Revu. De popfotografie was zijn start, is nog steeds zijn passie.

Een ommekeer in zijn bestaan als professioneel fotograaf kwam zo'n twee geleden, toen hij de tentoonstelling van Anton Corbijn in Groningen had gezien. De ware hartstocht voor het vak borrelde weer op. Jarenlang was het gezapig geweest, commerciële klussen, niets mis mee, maar toch... Het digitale traject bewandelde hij al sinds 1995, begon zich een beetje kruidenier te voelen. "Ik ben in de eerste plaats fotograaf!" Dat gevoel kreeg (weer) vorm en betekenis toen hij met 'De Katholieken' begon. Het onderwerp ligt letterlijk voor de deur, de dorpsprocessie bijvoorbeeld trekt aan zijn huis voorbij. De werkelijke aanvang van de serie maakte hij in 'Sterre der Zee', één de bekendste kerken in Maastricht. Via lokale krantjes zocht hij aanvankelijk plaatselijke processies op, breidde geleidelijke zijn aandacht uit naar allerlei manifestaties van het rooms-katholieke geloof en is allengs veranderd. "Ik ben wel in de katholieke omgeving groot gebracht, maar zelf niet praktiserend katholiek. Tijdens het project is mijn respect voor gelovigen toch wel gegroeid. Ik zie hoe het geloof wordt gedragen, weliswaar vooral door ouderen, maar het gaat diep, het is integer zo als men dat beleeft."

Gedeeltelijk is zijn voedingsbodem zijn verbazing, dat mensen aan - bijvoorbeeld - zo'n processie meedoen. In het verlengstuk daarvan heeft hij zich ook een dag bezig gehouden met het waarnemen/fotograferen van de Vierdaagse in Nijmegen. Intussen is John Klijnen aan een soortgelijk project begonnen: een documentaire over de stad Luik. Een beeld van de stad middels straatfotografie. En weer een andere documentaire die hem eveneens bezig houdt, is over jeugdboken: "Zo'n klein manneke met van die grote handschoenen..." John Klijnen speelt voorts met de gedachte zijn serie over De Katholieken te integreren in een verhaal dat de vraag 'waarom Limburg zo anders is?', verbeeldt. Daar komen allerlei aspecten van de cultuur aan bod: het carnaval, de harmonie, de schutterijen, het landschap. Het is een mooi, veel omvattend project dat uiteindelijk in een boek vorm zou moeten krijgen. We hebben geduld.

